

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0343/2012

19.10.2012

RAPORT

referitor la punerea în aplicare a Directivei 2008/48/CE privind creditele de consum
(2012/2037(INI))

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Raportoare: Birgit Collin-Langen

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	7
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE.....	10
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	14

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2008/48/CE privind creditele de consum
(2012/2037(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0343/2012),
- A. întrucât deschiderea piețelor naționale în importantul sector economic al creditului de consum, consolidarea concurenței, armonizarea protecției consumatorilor, eliminarea denaturării concurenței între agenții economici și îmbunătățirea pieței interne reprezintă o misiune politică a UE și servește intereselor consumatorilor și creditorilor;
- B. întrucât directiva privind creditele de consum, care prevede o armonizare completă concentrată pe 5 sectoare, lăsând statelor membre doar un spațiu limitat de manevră, și anume în ceea ce privește diferitele modalități de transpunere, a permis crearea unui cadru juridic european comun de protecție a consumatorilor;
- C. întrucât persistă încă obstacole de natură juridică și practică;
- D. întrucât, așa cum rezultă din studiul Parlamentului European referitor la transpunerea directivei privind creditele de consum, anumite dispoziții-cheie din directivă, de exemplu articolul 5 referitor la informațiile precontractuale, nu au atins nivelul de armonizare preconizat între legislațiile statelor membre în materie de protecție a consumatorilor, din cauza diferențelor de interpretare și de transpunere de către statele membre;
- E. întrucât transpunerea directivei privind creditele de consum nu a fost făcută la timp sau, în anumite cazuri, nu s-a făcut întrutotul corect, din cauza perioadei prea scurte alocate, precum și a numeroaselor și amplelor modificări legislative;
- F. întrucât, conform datelor colectate, contractarea transfrontalieră de credite de consum nu a crescut după punerea în aplicare a directivei, deși acest lucru ar putea fi explicat prin diverși factori, precum barierele lingvistice, dar și prin problemele importante cu care se confruntă sectorul financiar și lipsa unor informații suficiente adresate consumatorilor despre oportunitățile oferite de creditele de consum transfrontaliere și de drepturile de care dispun consumatorii la încheierea acestor contracte;
- G. întrucât practicile corespunzătoare de protecție a consumatorilor din sectorul creditului au un rol important în menținerea stabilității financiare; întrucât volatilitatea ratei de schimb prezintă riscuri deosebite pentru consumatori, mai ales pe timp de criză financiară;
- H. întrucât acordarea excesivă de împrumuturi în monedă străină consumatorilor a sporit riscul și pierderile suportate de gospodării;
- I. întrucât Comitetul european pentru risc sistemic a adoptat la 21 septembrie 2011 o recomandare importantă privind acordarea de împrumuturi în monedă străină (CERS/2011/1);

- K. întrucât, conform prevederilor articolului 27 din directivă, Comisia va realiza, în mai 2013, o revizuire a anumitor aspecte și, în acest sens, a comandat deja un studiu;
- L. întrucât Parlamentul European consideră deosebit de important să fie ținut la curent cu privire la etapele intermediare și rezultatele revizuirii și, totodată, să aibă posibilitatea de a-și prezenta avizul,
1. salută inițiativa Comisiei, în vederea pregătirii procedurii de revizuire, de a întreprinde un studiu privind efectele asupra pieței interne și a protecției consumatorilor, pentru a analiza impactul transfrontalier, și apreciază amploarea lucrărilor întreprinse de Comisie, de legislatorii naționali și de instituțiile de credit;
 2. subliniază că îmbunătățirea pieței transfrontaliere a creditului de consum poate aduce o valoare adăugată cu caracter european, favorizând piața internă; consideră că acest lucru ar putea fi realizat, printre altele, printr-o mai bună informare a consumatorilor cu privire la oportunitatea de a contracta un credit de consum într-un alt stat membru și cu privire la drepturile de care dispun la încheierea unui astfel de contract;
 3. constată că volumul contractărilor transfrontaliere de credite de consum se situează sub 2%, dintre care 20% online;
 4. indică faptul că unul dintre obiectivele directivei îl constituie asigurarea disponibilității informațiilor, promovând astfel funcționarea pieței interne și acordarea de împrumuturi, astfel încât este necesar să se evalueze dacă numărul contractelor de împrumut transfrontaliere este în creștere;
 5. consideră că dispozițiile privind informațiile precontractuale, explicațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) și evaluarea bonității prevăzută la articolul 8 au un rol important în ceea ce privește sensibilizarea consumatorilor cu privire la riscurile asociate creditelor acordate în devize străine;
 6. solicită însă autorităților de supraveghere să supună instituțiile financiare obligației de a furniza consumatorilor explicații personalizate, complete și ușor de înțeles cu privire la riscurile pe care le presupune acordarea de împrumuturi în monedă străină și impactul pe care o depreciere severă a mijloacelor legale de plată ale statului membru în care își are domiciliul consumatorul și majorarea ratelor dobânzii la împrumuturile în monedă străină îl au asupra ratelor; consideră că aceste explicații ar trebui furnizate anterior semnării oricărui contract;
 7. ia act de preocupările exprimate în anumite state membre cu privire la modul în care informațiile precontractuale sunt oferite consumatorilor prin intermediul fișei de Informații europene standard privind creditul de consum, a cărei natură tehnică nu permite consumatorilor să le înțeleagă efectiv; consideră că eficacitatea acestor informații ar trebui să fie un aspect important în evaluarea impactului directivei, evaluare ce urmează a fi realizată de Comisie;
 8. salută procedura de control „SWEEP” întreprinsă de Comisie în septembrie 2011, din care a reieșit că în cazul a circa 70% din site-urile de internet controlate ale unor instituții financiare lipseau informații din ofertele publicate și informații importante din ofertă, prezentând costurile de manieră înșelătoare și solicită Comisiei și statelor membre să ia măsurile adecvate pentru a remedia această situație; constată, în acest context, că normele privind exemplele reprezentative nu sunt întotdeauna aplicate în mod corect, situație ce

trebuie remediată;

9. solicită ca publicitatea și strategiile de marketing ale instituțiilor financiare să fie strict monitorizate, cu scopul de a evita informațiile înșelătoare sau false în contextul publicității sau al comercializării contractelor de credit;
10. constată că anumite state membre au recurs la posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare la alte produse financiare, fără ca acest lucru să fi condus, se pare, la incoerențe;
11. subliniază că dispozițiile legale ar trebui să aibă ca punct de pornire cazul general, consumatorul și întreprinzătorul mediu, iar nu abuzurile mai puțin numeroase, astfel încât informațiile furnizate consumatorului să fie inteligibile, transparente și comparabile;
12. constată că multiplicarea dispozițiilor nu presupune, în mod automat, o mai bună protecție a consumatorilor, și că excesul de informații poate mai degrabă induce în eroare consumatorul neexperimentat, în loc să îl lămurească; recunoaște, în acest sens, expertiza, asistența și educația financiară oferite de asociațiile de consumatori și rolul lor potențial în restructurarea creditului în favoarea gospodăriilor aflate în dificultate;
13. solicită ca consumatorii să aibă dreptul de a fi informați cu privire la costurile serviciilor auxiliare și la dreptul lor de a cumpăra servicii auxiliare, precum asigurarea, de la furnizori alternativi; consideră că ar trebui să li se impună instituțiilor financiare să distingă între astfel de servicii și taxele aferente și cele aferente creditului de bază și să clarifice care servicii sunt esențiale pentru extinderea unui împrumut și care sunt în întregime la discreția debitorului;
14. consideră că ar trebui analizate dificultățile ce ar putea interveni la exercitarea dreptului de retragere în cazul contractelor legate; subliniază importanța comunicării către consumatori a faptului că, în cazul în care își exercită dreptul de a se retrage dintr-un contract în care furnizorul sau prestatorul de servicii primește în mod direct suma corespunzătoare plății de la furnizorul de credite printr-un contract auxiliar, consumatorii nu suportă nicio taxă, comision sau alte costuri ținând de serviciul financiar prestat;
15. invită Comisia să evalueze gradul de neconformitate cu obligațiile de informare în contractele în care intermediarilor nu li se aplică obligația de a furniza informații precontractuale, pentru a stabili astfel modurile în care consumatorii pot fi protejați în modul cel mai eficient;
16. consideră că este necesară acordarea unei atenții deosebite normelor complicate privind plățile anticipate;
17. afirmă că, anterior modificării ratei dobânzii, consumatorii ar trebui informați, pentru a le permite suficient timp să examineze piața și să aleagă un alt furnizor de credit, înainte ca modificarea ratei să devină efectivă;
18. constată că este necesară îmbunătățirea interpretării conceptului de „exemplu reprezentativ”;
19. subliniază că ar trebui garantată calcularea uniformă a ratei de dobândă anuale efective, eliminarea neclarităților și asigurarea coerenței cu toate celelalte instrumente juridice;

20. invită statele membre să asigure că instituțiile naționale de supraveghere dispun de toate competențele și de resursele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile; solicită acestor instituții să monitorizeze în mod efectiv conformitatea cu dispozițiile prezentei directive și să asigure aplicarea acestora;
21. subliniază că, pe viitor, în stabilirea termenelor limită de transpunere, ar trebui să se acorde o mai mare atenție modificărilor din legislația națională pe care le presupune procesul de transpunere;
22. invită statele membre să extindă actualul nivel de protecție a consumatorilor în sectorul creditelor, inclusiv al creditelor pe termen scurt, oferite pe internet, prin servicii de mesaje scurte sau alte mijloace de comunicare, în contextul recurgerii din ce în ce mai frecvente la acestea, și implicând sume inferioare plafonului de 200 EUR, aflat în prezent în afara domeniului de aplicare a prezentei directive;
23. subliniază că, în prezent, nu există nici un motiv pentru revizuirea directivei, dar că este necesar să se vegheze la corecta sa punere în aplicare și respectare;
24. consideră că, pe lângă transpunerea completă și corectă, impactul efectiv al directivei ar trebui evaluat înainte ca Comisia să propună orice alte modificări necesare; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare a directivei, precum și o evaluare completă a impactului acesteia în ceea ce privește protecția consumatorilor, luând în considerare consecințele crizei financiare și noul cadru juridic al UE pentru serviciile financiare;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Directiva privind creditul de consum urmărește două obiective: un mai bun nivel de protecție a consumatorilor și consolidarea pieței transfrontaliere a creditelor de consum.

Fără nicio îndoială că armonizarea parțial înfăptuită în anumite sectoare importante ale dreptului creditelor a sporit considerabil nivelul de protecție a consumatorilor în Europa. Creșterea contractării de credite de consum la nivel transfrontalier pare însă a fi nesemnificativă. Acest lucru s-ar putea explica prin faptul că doar puține instituții financiare oferă credite de consum cu caracter transfrontalier și prin faptul că, totodată, criza financiară a cauzat, în ultimii ani, o regresie a pieței financiare în general.

Pe lângă aceasta, obstacolele în calea contractării de credite de consum la nivel transfrontalier decurg mai degrabă din problemele lingvistice sau din lipsa unui contact personal cu instituția financiară, decât din aspectele juridice.

Aspecte de urmărit în cadrul revizuirii:

1. Termenul de transpunere:

Directiva a fost transpusă de unele state membre cu întârziere, parțial sau în ansamblul său. Motivul principal pentru aceste întârzieri a fost termenul redus de transpunere de 2 ani și amploarea reglementărilor. A fost necesară modificarea sau introducerea de numeroase măsuri în cele mai diverse domenii, cum ar fi protecția consumatorilor, dreptul general al creditelor, accesul la bazele de date etc. Aceste proceduri sunt foarte complexe și vizează atât legislatorii naționali, cât și instituțiile financiare. Pare oportun să se prevadă mai mult timp în viitor iar termenul de punere în aplicare să fie prelungit la 3 ani.

2. Domeniu de aplicare:

Domeniul de aplicare a fost extins de multe state membre și la alte produse financiare, de ex. la credite ipotecare sau contracte de locațiune sau leasing. Acest lucru nu pare să prezinte dificultăți.

3. Publicitate:

Referitor la dispozițiile privind publicitatea, statele membre au recurs la diferitele posibilități de transpunere. Anumite dificultăți pune conceptul de „exemplu reprezentativ” – ce anume se înțelege prin acesta.

În 2011, Comisia a efectuat un control al 562 de site-uri destinate creditului de consum (controlul „SWEEP”). Concluzia Comisiei – 46% din site-urile controlate omiteau informații obligatorii în publicitatea lor, 43% omiteau indicații clare în oferta de contract referitor la costurile totale, la durata contractului și la anumite costuri ținând de credite, 20% prezentau costurile în mod incorect. În etapa actuală, autoritățile naționale contactează întreprinderile, solicitând explicații și corectarea omisiunilor/greșelilor.

4. Informații precontractuale:

Dispozițiile privind informațiile precontractuale ce trebuie puse la dispoziția consumatorului într-un formular standard fac obiectul unei armonizări complete. Transpunerea în dreptul național se face fie literal, fie cu adaptări și îmbunătățiri lingvistice.

În anumite state membre a fost pusă sub semnul întrebării eficiența formularului de informare standard. Se consideră că informațiile sunt prea generale, greu de înțeles și uneori prea tehnice, ceea ce adeseori irită consumatorul. Pe lângă aceasta se pune întrebarea dacă acesta constituie un instrument potrivit pentru compararea ofertelor diferite de credite. Trebuie de asemenea constatat că punerea la dispoziție a acestor formulare de informare implică și costuri pentru creditor, care se reflectă în costurile creditului.

5. Informații contractuale:

Nou sistem, foarte complet, nu a cauzat dificultăți în punerea sa în aplicare.

6. Dreptul de retragere:

Dreptul de retragere, care deja exista în anumite state membre, a fost introdus în mod unitar și armonizat. Există dificultăți cu privire la determinarea momentului începerii termenului de retragere. Astfel, anumite state membre au prevăzut ca termenul de retragere să înceapă doar după începutul unei anumite perioade de reflecție sau să fie amânat de lipsa anumitor informații contractuale. De asemenea, au intervenit dubii cu referire la faptul că dreptul de retragere nu poate fi exercitat decât după rambursarea creditului.

7. Rambursarea anticipată:

Transpunerea dispozițiilor privind rambursarea anticipată nu a cauzat dificultăți deosebite. În anumite state membre, care anterior nu prevedeau despăgubiri pentru creditor, s-au înregistrat critici că aceste despăgubiri ar reduce nivelul protecției consumatorilor.

8. Calcularea dobânzii anuale efective:

Dispozițiile privind calcularea dobânzii anuale efective au fost completate în 2011 în cadrul procedurii de comitologie. Se pare că subzistă dubii în anumite cazuri individuale.

Comisia a publicat orientări în acest sens, care însă nu au caracterul juridic obligatoriu al unei legi.

Pare de dorit ca regulile privind calculul dobânzii anuale efective să fie aplicate în mod identic în toate instrumentele juridice europene.

9. Explicațiile:

Statele membre au transpus în mod diferite dispozițiile articolului 5 alineatul (6) privind explicațiile ce trebuie furnizate consumatorului în mod obligatoriu. Astfel, anumite state membre au concretizat această obligație prin enumerarea unor măsuri speciale. De exemplu, Austria a prevăzut o normă specială care impune sublinierea riscurilor în cazul creditelor exprimate într-o deviză străină.

10. Evaluarea bonității:

Obligația de evaluare a bonității consumatorului a fost și ea transpusă în mod diferit de către statele membre. Unele dintre acestea au impus, de exemplu, consultarea unei baze de date. Altele au lăsat în grija instanțelor să determine respectarea obligațiilor în această privință.

11. Credite SMS:

Cererile de credite SMS cresc constant; astfel, acest tip de credit nu mai este în prezent propus doar în țările scandinave, ci și în Regatul Unit și în statele membre din Europa de Est. Se solicită statelor membre să acorde o atenție deosebită acestei probleme și să asigure o protecție eficientă a consumatorilor. În acest cadru, statele membre trebuie să țină cont de specificitățile lor naționale și, după caz, să ia măsuri de completare a dispozițiilor directivei privind creditele de consum.

12. Concluzie:

Comisia ar trebui deja să verifice punerea în aplicare a directivei și să insiste asupra aplicării sale corecte în statele membre. Ulterior, ar fi de dorit ca părțile interesate să dispună de timpul necesar pentru a se obișnui cu noile reglementări și să dobândească experiență. În final ar trebui procedat la o evaluare aprofundată a efectelor directivei pe plan juridic și practic, iar pe baza acesteia să se aibă în vedere, după caz, modificări ale acesteia.

8.6.2012

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la punerea în aplicare a Directivei 2008/48/CE privind creditele de consum (2012/2037(INI))

Raportor pentru aviz: Theodor Dumitru Stolojan

SUGESTII

Comisia pentru afaceri economice și monetare recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- întrucât Directiva 2008/48/CE¹ privind contractele de credit pentru consumatori a fost aprobată înaintea crizei financiare;
 - întrucât într-o serie de state membre acordarea excesivă de credite de consum a contribuit la apariția crizei;
 - întrucât acordarea excesivă de împrumuturi în monedă străină consumatorilor a sporit riscul și pierderile suportate de gospodării;
 - întrucât trebuie subliniată importanța Recomandării Comitetului european pentru risc sistemic din 21 septembrie 2011 privind acordarea de împrumuturi în monedă străină (ESRB/2011/1);
1. solicită autorităților de supraveghere să supună instituțiile financiare obligației de a furniza consumatorilor informații personalizate, complete și ușor de înțeles cu privire la riscurile pe care le presupune acordarea de împrumuturi în monedă străină și impactul pe care o depreciere severă a mijloacelor legale de plată ale statului membru în care își are domiciliul consumatorul și majorarea ratelor dobânzii la împrumuturile în monedă străină îl au asupra ratelor; consideră că aceste informații ar trebui să fie incluse în publicitatea referitoare la contractele de credit pentru consumatori în monedă străină, în informațiile precontractuale și în contractele de credit pentru consum;

¹ JO L 133, 22.5.2008, p. 66.

2. solicită ca instituțiile financiare să fie supuse, cu suficient timp înainte ca un consumator să fie legat printr-un contract sau printr-o ofertă de credit, obligației de a furniza consumatorilor informații personalizate, necesare pentru a compara creditele disponibile pe piață, pentru a evalua implicațiile lor și pentru a lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit;
3. solicită ca instituțiile financiare să fie supuse obligației de a oferi consumatorilor o avertizare în cazul în care, având în vedere situația financiară a consumatorului, un contract de credit poate genera un risc specific pentru acesta;
4. solicită autorităților de supraveghere să monitorizeze îndeaproape riscurile de finanțare și de lichiditate rezultate din creditele în monedă străină, să întreprindă acțiuni eficiente pentru a preveni riscurile excesive și să solicite instituțiilor financiare să dețină sisteme de tarificare eficiente, de alocări de fonduri și de management al lichidităților pentru a putea face față acordării de împrumuturi în monedă străină, precum și să țină seama de capacitatea consumatorului de a rezista fluctuațiilor ratei de schimb atunci când evaluează bonitatea consumatorului; solicită statelor membre să supună instituțiile financiare obligației de a permite consumatorilor să convertească împrumutul într-o monedă alternativă, în conformitate cu o metodă transparentă comunicată acestuia în informațiile precontractuale, și să furnizeze o facilitate de schimb valutar rezonabil pentru consumator, cu scopul de a limita riscul fluctuațiilor valutare nefavorabile asupra rambursărilor;
5. solicită revizuirea dispozițiilor referitoare la rata anuală efectivă din Directiva 2008/48/CE pentru a reflecta mai bine caracteristicile monedei străine și cursul variabil de împrumut;
6. solicită instituțiilor de credit să acorde o atenție specială la acordarea de împrumuturi cu un termen mai mare de cinci ani pentru a garanta că acestea servesc în cea mai mare măsură interesele consumatorilor în cauză;
7. solicită instituțiilor financiare să nu acorde credite de consum garantate cu locuința consumatorului în cazul în care consumatorul nu are un venit sau salariu corespunzător și să furnizeze credite de consum numai atunci când bonitatea consumatorului a fost determinată și, dacă este cazul, când s-au luat garanții adecvate, cu scopul de a asigura un nivel adecvat de risc atât pentru consumator, cât și pentru furnizor;
8. solicită ca consumatorii să aibă dreptul de a fi informați cu privire la costurile serviciilor auxiliare și la dreptul lor de a cumpăra servicii auxiliare, precum asigurarea, de la furnizori alternativi; consideră că ar trebui să li se impună instituțiilor financiare să distingă între astfel de servicii și taxe aferente și cele aferente creditului de bază și să clarifice care servicii sunt esențiale pentru extinderea unui împrumut și care sunt în întregime la discreția debitorului;
9. indică faptul că unul dintre obiectivele directivei îl constituie asigurarea disponibilității informațiilor, prin care ar fi promovată funcționarea pieței interne și inclusiv în ceea ce privește acordarea de împrumuturi, astfel încât este necesar să se evalueze dacă numărul contractelor de împrumut transfrontaliere este în creștere și dacă sunt necesare îmbunătățiri suplimentare;

10. solicită ca publicitatea și strategiile de marketing ale instituțiilor financiare să fie strict monitorizate, cu scopul de a evita informațiile înșelătoare sau false în contextul publicității sau al comercializării contractelor de credit;
11. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare a directivei, precum și o evaluare completă a impactului acesteia în ceea ce privește protecția consumatorilor, luând în considerare consecințele crizei financiare și noul cadru juridic al UE pentru serviciile financiare;
12. solicită revizuirea Directivei 2008/48/CE, cu scopul de a o integra împreună cu Directiva privind contractele de credit pentru proprietăți rezidențiale într-o directivă unică.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	7.6.2012
Rezultatul votului final	+: 38 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Elena Băsescu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, George Sabin Cutaș, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Membri supleanți prezenți la votul final	David Casa, Philippe De Backer, Vicky Ford, Robert Goebbels, Olle Ludvigsson, Marisa Matias, Gianni Pittella, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Emilie Turunen
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Robert Sturdy

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	11.10.2012
Rezultatul votului final	+: 33 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Vicente Miguel Garcés Ramón, Louis Grech, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Gesine Meissner, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Gino Trematerra, Barbara Weiler
Membri supleanți prezenți la votul final	Regina Bastos, Ildikó Gáll-Pelcz, María Irigoyen Pérez, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Kyriacos Triantaphyllides, Kerstin Westphal